

Posudok na inauguračné konanie Doc. Michala Murina, ArtD.

Michal Murin je inštitúciou,
stelesňuje súčasnú predstavu o multifunkčnom človeku, umelcovi, ktorý je zároveň
umelcom
inžinierom
zakladateľom
kurátorom
organizátorom
kunsthistorikom
učiteľom
edukátorom
indikátorom
teoretikom
spisovateľom
hudobníkom
performerom
divadelníkom
vydavateľom
redaktorom
charitatívnym pracovníkom
ochrancom
fluxus umelcom
kronikárom
zaznamenáväťom
seba-dokumentátorom
dokumentátorom doby
kritikom
porotcom
intermedialistom
soundartistom
konceptualistom
antikonceptualistom
multimedialistom
digitálnym umelcom
interaktívnym umelcom
sebavedomým občanom
angažovaným umelcom
apolitickým umelcom

Svedčí o tom impozantná dokumentácia jeho rôznych aktivít v širokom spektre umenia aj spoločenského života.

Dovoľte mi, aby som subjektívnym spôsobom prehovorila o skúsenostiach z našej interakcie za uplynulých 30 rokov paralelnej, ale aj pretínajúcej sa cesty umeleckej praxe.

Po prvýkrát sme sa s Michalom Murinom stretli v roku 1988, keď sme po prvýkrát organizovali festival *studia erté* v Nových Zámkoch, kde sme sa snažili vytvoriť platformu pre československú a maďarskú underground-ovú experimentálnu umeleckú scénu. Vtedy sme sa stretli v Nových Zámkoch pred budovou Csemadoku, kde sa objavil bez pozvania, a na základe dohody s nami – organizátormi, vystúpil na festivale pod značkou Divadla Balvan so zvláštnym predstavením hybridu pohybového divadla a performance. Naposledy som mala príležitosť byť svedkyňou jeho autobiografickej politickej performance 8. septembra 2018 taktiež v Nových Zámkoch na jubilejnom 30. ročníku festivalu Transart Communication v tej istej budove Csemadoku, kde sa od tej doby absolútne nič nezmenilo.

V roku 1988 som ešte nevedela o Murinovi, že už vtedy mal za sebou spoluprácu okrem projektu Divadlo Balvan v spolupráci s Evou Šefčákovou aj s experimentálnym divadlom Labyrinty, rôzne performance v spolupráci umelcami československej aj zahraničnej neoficiálnej experimentálnej scény, ale aj so svetoznáмым hudobným skladateľom Karlheinzom Stockhausenom.

Stretli sme sa aj vtedy, keď bol redaktorom a zástupcom šéfredaktorky umeleckého časopisu PROFIL Jany Geržovej, ktorý zohral dôležitú úlohu pri profilovaní vizuálneho umenia 1990-tych rokov. Vtedy som niekoľko rokov pracovala ako grafická redaktorka a tak sme spolupracovali na časopise.

Stretávali sme sa aj na rôznych umeleckých podujatiach a festivaloch, okrem festivalu Transart Communication organizovaného *studiom erté* aj na festivaloch experimentálnej hudby.

Sledovala som Murinové rôznorodé umelecké aktivity aj v spolupráci s Jozefom Cseresom, Milanom Adamčiakom, Petrom Kalmusom a inými autormi. Bola som prítomná v Synagóge na multimediálnom koncerte Piano Hotel v roku 1997 takisto, ako aj na jeho spoločnom vystúpení s Jozefom Cseresom *We Think the Body Electric* v roku 1999 v Múcsarnoku v Budapešti, vystavovali sme spoločne na poslednej výročnej výstave Sorosovho centra Reality Real (E)state v Bratislave v roku 2000 a má aj môj podpis v Múzeu súčasného umenia v signatúrach.

Michal Murin kriticky vnímal umeleckú štruktúru, kde sa umelci bez profesionálneho vzdelania len ťažko dostanú na tzv. umeleckú scénu, musia sa neustále prebíjať cez rôzne nedefinované a neviditeľné bariéry.

Myslím si, že aj preto sa rozhodol - hoci získal vysokoškolské vzdelanie inžinierskeho smeru - študovať umenie. A rozhodol sa veľmi správne, keď si v roku 1999 na Fakulte výtvarného umenia VUT v Brne vybral Ateliér Petra Rónaiho, ktorý pochádzal z podobného umeleckého prostredia a ktorý ho viedol počas magisterského štúdia. Potom plynule pokračoval v doktorandskom štúdiu u umelca profesora Dezidera Tótha na VŠVU v Bratislave, ktorý v období pred Nežnou revolúciou taktiež patril do neoficiálneho underground-ového prostredia.

Už celých 30 rokov, odkedy sa poznáme, sledujem jeho záujem a presvedčenie o dôležitosti permanentného vzdelávania na rôznych akademických úrovniach a veľmi si vážim Murinove odhodlanie a to, s akou húževnatosťou napredoval vo svojej akademickej aj umeleckej činnosti. Od roku 2006 prevzal vedenie na Akadémii umení v Banskej Bystrici ateliéru audiovizuálnej tvorby, ktorý vedie dodnes - v súčasnosti pod názvom Digitálne médiá. Od roku 2011 riadi svoj ateliér Nové médiá na Fakulte umení Technickej univerzity aj v Košiciach.

Na základe svojich pedagogických a umeleckých výsledkov v roku 2012 habilitoval na docenta na VŠVU v Bratislave.

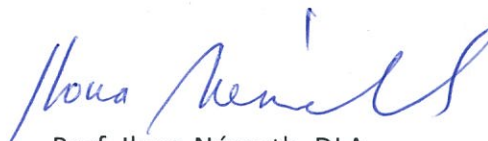
Bol spolu-editorom aj editorom viacerých publikácií, medzi nimi napr. *Slovníka slovenského výtvarného umenia 2. polovice 20. storočia*. V rámci pedagogického projektu DigiVAF(ex) vydal 15 DVD a knižnú publikáciu: *Od analógového k digitálnemu. . . nové pohľady na nové umenia v audovizuálnom veku* - ktorá slúži, ako aj učebnica.

V poslednom desaťročí úzko spolupracuje s jednou z najdôležitejších platforiem digitálneho umenia Ars Electronica v Linzi. Musím konštatovať, že Michal Murin mal vždy dobré kontakty s experimentálnou a neskôr aj digitálnou umeleckou scénou v zahraničí.

Veľmi si vážim aj jeho kurátorskú činnosť napr. ako spoluzakladateľ DIG galérie v Košiciach alebo spolu-kurátor významnej výstavy Milana Adamčiaka v SNG v roku 2017, ktorej predchádzala dlhoročná obetavá práca a podpora autora, ktorá vychádzala najmä z jeho priateľstva, ale aj z toho, že chcel pomôcť jednému z najvýznamnejších umelcov našich dejín.

Inštitúcia Michal Murin má nepochybne svoje miesto v československých dejinách umenia vrátane reflexie zahraničného umeleckého sveta. Navrhujem, aby sme umelcovi a pedagógovi Michalovi Murinovi prispeli do zoznamu jeho identít akademickým titulom Profesor.

3. 10. 2018

Prof. Ilona Németh, DLA